

16. neděle v mezidobí B

Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte. (Mk 6,31)

První čtení

Jeremiáš 23,1-6

Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasu – praví Hospodin. Proto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste ho, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků – praví Hospodin. Já sám shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem ho vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí – praví Hospodin. Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy vzbudím Davidovi spravedlivý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budu nazývat: "Hospodin je naše spravedlnost."

Druhé čtení

Efesanům 2,13-18

(Bratři a sestry!) Protože jste nyní spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli vzdálení, stali jste se blízkými Kristovou krví. Jen on je náš pokoj: obě dvě části (židy i pohany) spojil v jedno a zboural přehradu, která je dělila, když na svém těle zrušil (příčinu) nepřátelství, která (záležela) v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak vytvořil ve své osobě z těchto dvou (částí) jediného nového člověka, a tím zjednal pokoj a křížem usmířil obě (strany) s Bohem v jednom těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství. A pak přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci v jednom Duchu.

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: "Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte." Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když (Ježíš) vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

K zamyšlení

"Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte." – Poté, co se dvanáct apoštolů vrátilo zpět k Ježíšovi z apoštolských cest a vše mu vyprávěli, chce jim a sobě Ježíš dopřát odpočinek, aby zhodnotili vše, co zažili a načerpali nové síly. Ale nedaří se jim to. Jen co se stáhli do ústraní, mnohé zástupy je opět vyhledávají. Není možné, aby si odpočinuli. Je to velmi realistický obraz toho, jak nám chybí chvíle času pro sebe – většina z nás by byla schopna o této zkušenosti zpívat litanie! Proto se snaží učedníci s Ježíšem prchnout přes jezero, aby si odpočinuli na opuštěném místě. Ale jejich snaha přichází vniveč, jejich záměr se roznese po okolí a lidé jsou rychlejší než oni.

Pokažená "dovolená"? Po dlouhé cestě touží učedníci po klidu se svým učitelem. Evangelista Marek nám představuje Ježíše jako toho, který se nezříká samoty, ale v této konkrétní situaci posouvá do pozadí své potřeby, protože vidí, že lidem bude bez jeho rad chybět životní směřování, že budou jako ovce bez pastýře. Být apoštolem neznamena omezit se na výslovné poslání. Být apoštolem zahrnuje celé učení, cestu a společenství s Ježíšem. Také dovolená a oddych v sobě nesou apoštolský odkaz. Odpočinout si u Ježíše neznamena jakési vyhledávání pohodlné skryše nebo oddání se nábožným pocitům a představám. Odpočinout si u Ježíše znamená daleko více učit se od něj něžnosti vůči svým lidem; znamená to přijít na to, že být poslaným neznamena nic jiného než nést dále Boží lásku, kterou Bůh obdarovává svůj lid velkou měrou. Tím dostává život nový význam, slova získají nový význam a gesta novou dimenzi. Bůh je naplnění příslibu pokoje v lidské nouzi a utrpení, je to ten pokoj, který všichni hledáme, aby utišil nejhlubší touhy našeho života.

Každý z nás pravděpodobně zná podobnou situaci z každodenního života: někdy nemůžeme a nesmíme druhým odmítnout. Znamená to snad, že my apoštolé, kteří jdeme ve šlépějích Krista, nemáme žádné právo na dovolenou? – V žádném případě! Potřebujeme odpočinek a čas pro sebe stejně jako kousek chleba. Jednak je potřeba mnoho cvičení a zralosti pro rozlišování duchů, abychom byli schopní rozlišit, kdy jsme opravdu zapotřebí a kdy je to pouze jen jakýsi "syndrom pomoci", jakýsi pocit nepostradatelnosti. Proto je velmi důležité se učit koncentrovat se na naše oázy klidu, na možnosti, kdy se můžeme dobít, odpočinout si, nabrat nové síly... Při tom je ale vždy potřebný laskavý pohled na svět. Ježíš nám dal příklad svým životem.